

Vihastuminen ja viha

Ef. 4:25-32

25. Pankaa sen tähden **pois valhe ja puhukaa** lähimmäisenne kanssa **totta**, sillä me olemme **toinen toisemme jäseniä**.

26. **Vihastukaa** mutta **älkää tehkö syntiä**.

Älköön aurinko laskeko vihanne yli.

27. Älkää antako tilaa Paholaiselle.

28. Joka on varastanut, **älköön enää varastako**, vaan pikemminkin tehkөөn työtä, **ahkeroiden** käsillään sitä, mikä on **hyvää**, niin että hänellä olisi **antaa tarvitsevalle**.

29. Älköön suustanne lähtekö mitään **sopimatonta puhetta** vaan ainoastaan sellaista,

mikä on **hyvää, tarpeellista ja rakentavaa, mieluista** niille, jotka kuulevat.

30. Älkää tehkö **murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä**, joka on annettu teille **sinetiksi lunastuksen päivää varten**.

31. Kaikki **katkeruus, kiukku, viha, huuto ja herjaaminen**, kaikenlainen pahuus olkoon **pois teistä**.

32. Olkaa toisianne kohtaan **ystävällisiä ja hyväsydämissiä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa antanut teille anteeksi**.

Miten selviät vihasi kanssa?

Miten sinä menettelet, kun jokin asia tai ihminen harmittaa todella kovasti? Miten käsittelet vihastumisesi? Miten käsittelet vihastumistasi, kun se alkaa muuttua kiinteäksi vihaksi? Miten pääsisi vapaaksi vihasta ja katkeruudesta? Millaista hedelmää aito parannus eli mielenmuutos kantaa? Millaisia tulee olla uskovan puheiden? Mitä seuraa Pyhän Hengen murehduttamisesta? Mikä on Pyhän Hengen erityistehtävä uskovan elämässä? Mihin aito anteeksiantamus perustuu ja millaista se on luonteeltaan?

Efesolaiskirjeen pääteemaa seurakunnan yhteyden vaalimista Paavali jatkaa nyt keskittymällä hyvin käytännöllisiin asioihin, joilla yhteyttä voidaan rakentaa tai sitä rikkoa. Yhteyteen tarvitaan raamatullinen oppi, seurakunnan eri armolahjoihin perustuvat virat ja järjestys ja jokaisen uskovan henkilökohtainen vaellus pyhityksessä. Jälkimmäisestä Paavali puhui yleisellä tasolla edellisessä jaksossamme, mutta nyt hän ottaa esiin muutamia yleisimpiä syntejä, jotka helposti särkevät uskovien välejä.

Synnin olemus on nimenomaan yhteyden katkaisemista Jumalan ja ihmisten välillä. Synnin vastakohta on rakkaus, joka antaa anteeksi ja rakentaa uutta ja syvempää yhteyttä. Synti lähtee meidän lihastamme, jossa asuu kaikkinaisia himoja. Mutta uuden ihmisen päällensä pukeneilla eli Kristuksen vanhurskauden saaneissa uskovissa asuu nyt Pyhä Henki, jonka avulla on mahdollista käsitellä eteen nousseita yhteyden esteitä.

Puhu totta!

Pankaa sen tähden pois valhe ja puhukaa lähimmäisenne kanssa totta, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä. (25)

Muistan, miten syvästi kunnioittamani uskonnonopettajani kirjoitti taululle:

"Puhu totuus, koko totuus ja ainoastaan totuus!" Ei siis riitä, että kerromme osatouuden, eikä toisaalta saa lisätä mitään siihen, minkä tiedämme totuudeksi.

Me emme välttämättä kuitenkaan tiedä kaikkia asioita, jotka johonkin tapahtumaan liittyvät, mutta jos tunnemme Herran Jeesuksen omana Pelastajanamme ja elämme herkäällä omallatunnolla Jumalan kasvojen edessä, tiedämme varsin hyvin, milloin

puhumme totta ja milloin emme. Pyhä Henki asuu Jumalan lapsessa ja johdattaa häntä kaikkeen totuuteen.

Jumala välittää meille pelastuksensa puheensa eli sanansa välityksellä. Hän antoi myös omilleen tehtävän julistaa evankeliumin totuutta ihmisten pelastuksesi. Ei ole siis suurempaa rakkautta kuin julistaa evankeliumin totuutta. Juuri totuus synnyttää luottamuksen ja totuus tekee ihmisen vapaaksi. Totuudessa pysyvän ei tarvitse näyttellä, hän saa olla aito niin suhteessaan Jumalaan kuin ihmisiinkin.

Vain Jeesus Kristus kykenee vapauttamaan meidät totuuteen. Hän lähestyy meitä totuuden sanan välityksellä. Jos ja kun sinä taivutat sydämesi Jeesuksen totuuteen itsestäsi, tunnustat oman valheellisuutesi ja pyydät sitä anteeksi sillä perusteella, että Jeesus on jo kärsinyt sen rangaistuksen, joka sinulle valheellisuudestasi syystä kuuluisi Golgatan ristin tuskissa, niin saat kaiken menneen anteeksi ja Pyhä Henki, Totuuden Henki asettuu asumaan sinuun ja alkaa sisältä, sydämestäsi käsin muuttaa puheittesi sisällön totuudellisiksi.

Kun Pyhä Henki laskeutui helluntaina seurakunnan ylle, alkoi ylistyksen ja pelastus sanoman julistuksen uusi aikakausi, joka jatkuu yhä tänään. Missä vain joku ihminen saa kohdata Jeesuksen omana Vapahtajanaan, hänen puheittensa sisältö muuttuu. Hän alkaa ylistää Jumalaa ja korottamaan Jeesusta, Hänen ristiään ja Hänen ylösnousemustaan. Pyhä Henki ei siis suinkaan sulje ihmisten suita, vaan täyttää suun uudella sisällöllä. Vainojen keskellä hajaantuneen alkuseurakunnan jäsenet eivät yksinkertaisesti kyenneet pitämään suitaan kiinni pelastussanomasta.

Herra Jeesus haluaa tänäänkin ihmisen sydämen. Saadessaan sen, Herra saa myös ihmisen suun ja kädet ja jalat omikseen ja käyttöönsä. Elämän janoisille vuotaa Jumalan Pyhän Hengen uusi virta evankeliumin sanassa. Rakkaus muuttaa puheidemme sisällön, koska se muuttaa asenteemme niihin ihmisiin, joille puhumme:

Älköön suustanne lähtekö mitään sopimatonta puhetta vaan ainoastaan sellaista, mikä on hyvää, tarpeellista ja rakentavaa, mieluista niille, jotka kuulevat. (29)
Se ei tietenkään tarkoita, että vaikenisimme kipeistä totuuksista ja pyrkisimme mielitelemään muita, vaan sitä, että esitämme asiamme rakkaudella asettuen kuulijan asemaan ja häntä ymmärtäen. Siksi: *Kaikki katkeruus, kiukku, viha, huuto ja herjaaminen, kaikenlainen pahuus olkoon pois teistä. (31)*

Vihastuminen ja viha

Vihastukaa mutta älkää tehkö syntiä. Älköön aurinko laskeko vihanne yli. (26)

Viha on erittäin yleinen synti ja hämmennyksen aihe myös kristillisessä kirkossa. Suomen kielessä sanat vihastuminen ja viha muistuttavat toisiaan sillä tavalla, että vihastuminen on toiseen tai johonkin asiaan kohdistuva kielteinen tunne, joka syntyy välittömästi jonkun kielteisen tapahtuman synnyttämänä. Viha on taas selkeästi pitkäaikainen sydämen tila, joka kohdistuu johonkin kielteiseksi koettuun.

Vaikka molemmat tunteet ovat kielteisiä luonteeltaan, se ei tarkoita, että vihastuminen tai viha itsessään olisivat syntiä. On Jumalan mielenmukaista vihastumista ja vihaa, mutta on toisaalta synnillistä vihastumista ja vihaa.

Sen tähden

Jumalan lapsella on aivan toisenlaiset lähtökohdat käsitellä kysymystä vihasta kuin ei-kristityillä. Syyn Paavali kertoo Efesolaiskirjeessä tekstimme edellä. Siihen viittavat sanat "sen tähden" jakeessa 25. Edellä Paavali kertoo, mikä ja kuka kristitty on. Hänet on Kristuksen kanssa herätetty synnin kuolemasta ylösnousemusvoimalla. Jeesus asuu Pyhässä Hengessä hänen sydämessään. Kristuksessa kuulumme yhteen ruumiiseen ja toinen toisiimme. Lisäksi jakeen 32 mukaan Jumala on antanut kaikki syntimme anteeksi Kristuksen tähden. Näin meille on annettu jotain sellaista, joka tekee meille mahdolliseksi käsitellä vihastumista ja vihaa aivan eri tavalla kuin maailman ihmiset. Meidän on mahdollista toimia Jumalan tahtomalla tavalla.

Raamattu osoittaa selvästi, että luonnolliset tunneilmaisumme eivät ole sinänsä hyviä tai pahoja. On oikeaa ja väärää vihastumista. Ilokin voi olla sekä aitoa ja oikeaa että synnillistä kuten esimerkiksi vahingonilo. Suruakin voidaan kokea aidosti ja myös itsekeskeisesti. Rakkaus ja ihastuminen ovat myönteisiä tunteita, mutta rakastuessani muuhun kuin omaan puolisoon teen syntiä.

Vihastumisen tarpeellisuus

Maailman tapa reagoida vihaan kuuluu: "Ellet pääse eroon vihasta kokonaan, parasta on tukahduttaa se ja pidätellä sitä niin hyvin kuin voit." Se on kuitenkin väärä menettely, sillä ennemmin tai myöhemmin sydämen salpa repeää auki ja kaikki tukahdutettu ryöpsähtää esiin yhtä väkivaltaisesti kuin tulivuoren purkaus.

Meille annetaan siksi selkeä käsky: *"Vihastukaa, mutta älkää tehkö syntiä!"* Vihastuminen on tunne-energiaa, joka on tarkoitettu ongelman ratkaisuun. Velvollisuutemme on olla vihaisia kohdatessamme sellaista, mikä on Jumalan tahdon vastaista. Ellemme vihastu nähdessämme tai kokiessamme vääryyttä, teemme välinpitämättömyydellämme syntiä. Se kuitenkin oikeuta meitä käyttämään vihaa synnillisesti ylpeydestä käsin.

Vihastuminen ja viha on Jumalan meihin asettama hyvä asia. Jeesus osoitti usein vihastumista ja vihaa, joka kohdistui syntiin ja synnin seurauksiin:

Hän (Jeesus) katsahti heihin (fariseuksiin) vihaisena, murheissaan heidän sydämensä paatumuksesta. (Mark. 3:5)

Hän teki köydenpätkistä ruoskan ja ajoi heidät kaikki ulos temppelialueelta lampainen ja härkineen. Rahanvaihtajien rahat hän kaatoi maahan, ja heidän pöytänsä hän työnsi kumoon. Kyyhkysten myyjille hän sanoi: "Viekkää nämä pois täältä! Älkää tehkö minun Isäni huoneesta markkinapaikkaa." Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut." (Joh. 2:15-17)

Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa. (Room.1:18)

Ihmiset sanoivat vuorille ja kallioille: "Kaatukaa päällemme ja kätkekää meidät valtaistuimella istuvan kasvoilta ja Karitsan vihalta, sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut! Kuka voi sen kestää?" (Ilm. 6:16-17)

Mekin tarvitsemme pyhää vihaa, joka panee meidät toimimaan, kun näemme vääryyden tekoja. Eräs kristitty mies kertoi Pohjois-Afrikassa nousseensa vanhan moskeijan minareettitorniin. Hänen silmänsä osuivat yllättäen porraskivessä olevaan kristilliseen symboliin. Silloin hän tajusi, että minareetin rakennusaineena oli käytetty

tuhotun kristillisen kirkon kiviä. Hänessä syttyi viha, joka pani hänen omistautumaan muslimien evankelioimiseen.

Jos rakastat Herraa, sinun täytyy vihata pahaa.

On kauhea sydämen tila, kun totumme sillä tavalla synnin harjoittamiseen, ettemme vihastu siitä. Jos ja kun katselemme netistä tai TV:stä seksikohtauksia, väkivaltaa, vääryyttä ja epäjumalanpalvontaa eikä se herätä meissä vihaa sellaista kohtaan, tilamme on todella huolestuttava. Meidän on opittava vihastumaan oikeaan aikaan ja oikeissa tilanteissa. Tarvitsemme tätä kehoitusta vihastua, kun lapsia murhataan kohtuun, luontoa raiskataan, ihmisiä syrjitään, sairaita ja vammaisia hyljitään, vääryys kukoistaa, vanhukset unohdetaan, soditaan, köyhyys ja sairaudet saavat edetä valtoimenaan ja Jumalan nimeä pilkataan. Oikean vihan puute, apatia, välinpitämättömyys, on merkki syvästä turmeluksesta.

Viha on tunne-energiaa, joka on tarkoitettu käytettäväksi ongelmien ratkaisemiseen. Jumalan Pyhä Henki haluaa käyttää vihaa synnin vallan murtamisessa.

Synnillinen viha

Tiedämme, miten helposti oikea vihastuminen muuttuu synnilliseksi vihaksi. Seuraavaan päivään viety vihastuminen on se tilaisuus, johon Saatana helposti iskee. Ellei vihan latausta ole ajoissa purettu rakentavalla tavalla, se kääntyy usein omaan itseensä päin ja voi kovettua katkeruudeksi, joka synnyttää pahoja puheita. Toisaalta viha voi suuntautua toisiin ihmisiin, joilla ei välttämättä ole ollut mitään tekemistä itse vihastumisen syyn kanssa. Vihastunut saattaa räjähdellä niin, että ympärillä olevat ihmiset joutuvat kärsimään.

Viha on purettava sen aiheuttaneen ongelman ratkaisuun tai jos se ei ole mahdollista muuhun myönteiseen toimintaan. Eräs lähettitoverini kertoi, miten eräs asia oli synnyttänyt hänessä voimakkaan suuttumuksen. Sen vallassa hän tuli kotiinsa, aukaisi oven ja huusi koko perheelle: "Olen vihainen!" Sitten hän lähti ulos, haki vajasta kirveen ja alkoi purkaa vihaansa halkojen hakkaamiseen. Hän halusi huudollaan viestittää perheelleen, että hänen vihastumisensa ei johtunut heistä. Purettuaan tunteensa hän palasi kotiin rauhoittuneena.

Väärää vihan käyttöä on pahantuulisuus. Joku uskova saattaa puolustautua: "Mutta olen luonteeltani suuttuvainen." Se saattaa hyvinkin olla totta, mutta uudestisyntyneenä olet osallinen uuteen luontoon, joka jakeen 32 mukaan on ystävällinen, hyväsydäminen ja anteeksi antava. Sinun on annettava myös oma luonteesi Pyhän Hengen hallintaan.

Kaikki viha, joka on kohtuutonta ja hallitsematonta on väärää vihaa. Kaikki vihastuminen, jonka annetaan johtaa vihaan ja katkeruuteen on syntiä. Oikea viha ei kohdistu ihmiseen vaan ongelmaan, syntiin. Jumala vihaa syntiä, mutta haluaa silti pelastaa synnintekijän oikeudenmukaisen rangaistuksen alta sovintoon.

Synnillisessä vihassa annamme kontrolloimattoman tunteen hallita meitä ja annamme tilaisuuden Paholaiselle avaamalla sydämemme selkosen selällemme sille? Sellaisessa tilassa emme kykene ajattelemaan oikein, mielemme on yksipuolisesti suuntautunut. Sielunvihollinen pyrkii silloin uskottelemaan meille, että Jumala olisi meitä vastaan. Vihanpuuskassa sanottu voi turmella toisen tai oman elämän pysyvästi.

Anteeksi antaminen

Olkaa toisianne kohtaan ystävällisiä ja hyväsydämissiä ja antakaa toisillenne anteeksi, niin kuin Jumalakin on Kristuksessa antanut teille anteeksi.(32)

Vihan pitäminen on myös koko evankeliumin kieltämistä. Olemme kristittyjä yksin Jumalan armosta. Jumala antaa meille anteeksi riippumatta siitä, mitä olemme. Hän lähetti Jeesuksen kuolemaan meidän puolestamme silloin, kun vielä olimme vihan vallassa, kapinassa ja kiittämättömiä. Jos uskovana kristittynä sanot, että uskot evankeliumin, ja kuitenkin vihaat toista ihmistä, miten voit rukoilla Isä-meidän rukouksen, jossa sanotaan: *"Anna meille anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet."* Ellet anna veljellesi anteeksi, sinun synteesikään ei anneta anteeksi. Itse asiassa vihasi kertoo, ettet haluakaan tunnustaa omia syntejäsi.

Meidän tehtävämme on tehdä veljellemme, niin kuin Jumala on tehnyt meille. Jumala antoi meille Kristuksen tähden anteeksi kaiken riippumatta siitä, millaisia olimme. Siksi meidän tehtävämme on antaa anteeksi riippumatta siitä, millainen toinen on. Jumalan lapsi on saanut Pyhän Hengen. Pyhän Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, lempeys, hyvyys, usko, nöyryys ja itsehillintä.

Viha, joka etsii kosta, on yritys riistää Jumalalta Hänen oikeutensa tuomita. Anteeksiantamattomuus osoittaa, että Pyhä Henki ei ole saanut kantaa sinussa vielä hedelmää. Tee siksi parannus anteeksiantamattomuuden synnistä, katkeruudesta ja vihasta, tunnusta ne omiksi synneiksesi ja ano niitä anteeksi Jeesuksen Golgatan uhriveren tähden. Silloin Pyhä Henki pääsee kantamaan hedelmänään myös armollista mieltä synnintekijää kohtaan.

Milloin viha on käsiteltävä?

Älköön aurinko laskeko vihanne yli.(26)

Käsittele vihastumisesi ja vihasi heti, samana päivänä. Älä mene vihan täyttämin ajatuksin nukkumaan. Mitä pidempään annamme vihan muhia sydämessämme, sitä vaikeammaksi käy sen oikea käsittely ja tilanteet muuttuvat yhä monimutkaisemmiksi.

Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, käy ensin sopimassa veljesi kanssa ja mene sitten uhraamaan lahjasi. (Matt. 5:23-24)

Kysymys ei ole siis vain siitä, että käyt pyytämässä anteeksi omia rikkeitäsi, vaan siitä, että menet sopimaan veljesi tai sisaresi kanssa, jonka tiedät syystä tai toisesta olevan vihainen sinulle, vaikka et ehkä olisikaan mielestäsi tehnyt hänelle mitään pahaa. Ei siis riitä, että käsittelemme vain omaa vihastumistamme tai vihaamme, vaan meidän tulee auttaa myös toisia pääsemään vapaaksi vahingollisesta vihasta. Sitä tehdessämme saatamme ehkä huomata, miten olimme aidosti loukanneet toista vaikka emme sitä olleet tarkoittaneetkaan.

Ottakaamme ketut kiinni, pienet ketut, jotka turmelevat viinitarhoja.(Laul.I. 2:15)

Aina se on voittaja, joka ensimmäisenä käy sopimassa veljensä kanssa ennen, kuin ongelmat kasvavat täysimittaisiksi. Vihaa syntii aina, äläkä koskaan puolustele omaa syntiäsi. Mutta syntistä ihmistä meitä ei ole kutsuttu vihaamaan vaan rakastamaan.

Miten vihaa voi käsitellä?

Tärkeätä on oppia suuntaamaan viha oikeaan kohteeseen. Vihan tukahduttaminen ei ole ratkaisu vaan sen vapauttaminen myönteiseen toimintaan. Vihanpurkauksia on mahdollista hillitä: *”Lempeä vastaus taltuttaa kiukun.”* (Snl. 15:1)

Usein ristiriitatilanteissa on kaksi osapuolta, jotka molemmat ovat vihastuksen vallassa. Koska olemme itsekkin suuttuneita voimme ymmärtää myös toisen osapuolen kiukuntunteen. Voimme oppia kohtaamaan vihastunut ihminen siten, että asetumme hänen puolelleen ja katselemme hänen silmillään asiaa, joka on herättänyt hänessä kiukun meitä kohtaan. Kun sitten molemmat suuntaamme mieleemme samaan suuntaan, voimme kääntää katseemme kiukun aiheuttamaan ongelmaan ja voimme löytää siihen rakentavan ratkaisun.

Pyydä anteeksi omaa syntiäsi, vaikka se olisi mielestäsi vain 5% ongelmasta. Määrittele, mitä väärää olet tehnyt. Niin voit päästä rakentavaan keskusteluyhteyteen, jossa ongelmia ei sivuuteta. Saman aikaisesti on käsiteltävä sekä itse ongelma että siihen liittyvät asenteet. Avain on siinä, että katselet itseäsi toisen silmillä.

Jumalan lapsi on vapautettu vihan ja katkeruuden vallasta. Emme saa päästää siksi sydämeemme Paholaisen valhetta: ”Tuolle ihmiselle en ikinä kykene antamaan anteeksi.” Katkeruudesta ja vihasta on mahdollista päästä vapaaksi, koska Herra itse on ensin antanut meille anteeksi.

Tilaa Saatanalle

Älkää antako tilaa Paholaiselle. (27)

Puhuessaan epäuskoon sortuneille entisille opetuslapsilleen Jeesus määritteli Saatanan, Pimeyden ruhtinaan, Lohikäärmeen, Lusiferin, Jumalan luoman mutta langenneen enkeliruhtinaan, jonka lankeemus oli halua ylpeydessä nousta Jumalan yläpuolelle hajottamaan kaikkea Herran hyviä tekoja, tärkeimmät ominaisuudet seuraavasti:

Te olette isästä Paholaisesta, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän valehtelee, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen isä. (Joh. 8:44)

Sielunvihollinen pyrkii langettamaan Herran omat samoihin synteihin, mihin hän itse himoissaan sortui: ylpeyteen, väkivaltaan, murhanhimoon, valheeseen ja lihan himojen seuraamiseen. Jumalan sanasta näemme, millaisia kiusauksia hän meidän eteemme asettaa. Silloin, kun annamme vihastumisen muuttua vihaksi ja katkeruudeksi, me annamme tilaa Saatanalle sydämessämme. Siksi on erityisen tärkeää oppia käsittelemään sydämellemme noussutta katkeruutta Jumalan mielenmukaisella tavalla. Yksityiskohtaisen opetuksen Jeesus antaa Matteuksen 18. luvussa. Viittaan saarnaani, joka löytyy seuraavan linkin alta:

<https://www.pihkala.net/Saarnat/Matt18&21-35AntakaaToisillenneAnteeksi.pdf>

Kääntymys ja sen hedelmä

Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan pikemminkin tehkoon työtä, ahkeroiden käsillään sitä, mikä on hyvää, niin että hänellä olisi antaa tarvitsevalle. (28)

Jeesus aloitti julkisen toimintansa aivan samalla tavalla kuin Johannes Kastajakin: *Hän sanoi: "Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle!"... Tehkää hedelmää, jossa kääntymyksenne näkyy. (Matt. 3:2,8)*

Sana kääntymys on alkukielessä *metanoia* ja vanhemmat käännökset käänsivät se sanalla parannus. Nyt kuitenkin moni suomalainen ymmärtää sanan parannus väärin. Parannus ei tarkoita yritystä itse muuttaa itseään paremmaksi, vaan kääntymistä Jumalan puoleen pyytämään muutosta Häneltä. Sana *metanoia* tarkoittaa mielen muutosta, elämän suunnan muutosta, kääntymistä Jumalan suuntaan. Parannus tai kääntymisen on siis ihmisen kokonaisvaltainen elämänsuunnan muutos, jossa hän palaa syntinsä tunnustaen Herran luo, jota vastaan on rikkonut ja jolle on kääntänyt selkänsä. Herran luokse tultuaan hän omistaa uskossa syntien anteeksiantamisen Jumalan lupauksen perusteella, koska Jeesus on hänen syntiensä iankaikkisen rangaistuksen kärsinyt Golgatan ristillä. Parannus ei kuitenkaan jää siihen, vaan siitä alkaa Pyhän Hengen voimasta kääntymyksen hedelmän kantaminen.

Paavali antaa esimerkin, miten uskovan tulee tehdä parannus varastamisen synnistä. Sitä ei ole pelkästään se, että viemme luvatta joltakulta rahat tai muuta hänelle kuuluvaa. Sitä on myös toisten ajan, ideoiden, saavutusten ja maineen riistämistä itselleen. Sitä ovat verovilpit petokset jne.

Parannus alkaa tietenkin siitä, että myönnämme ja tunnustamme rikkomuksemme Jumalalle, pyydämme sitä anteeksi Jeesuksen Golgatan uhrin tähden. Saamme silloin uskossa ottaa vastaan Jumalan anteeksiannon. Seuraava askel onkin sitten mennä tunnustamaan varkaus sille, jolta olemme varastaneet. Monelle suomalaiselle miehelle se on merkinnyt kävelyä raskain asekelin verovirastoon ja huojentunein askelin sieltä pois. Hyvä omantunto saadaan totuuteen ja valoon tulemalla kaikissa suhteissa, siis Jumalaan ja ihmisiin päin. Parannukseen kuuluu tietenkin sitten varastetun omaisuuden palautus tai korvaaminen.

Parannuksen hedelmä alkaa kuitenkin vasta sitten, kun itse työtä tehden hankimme omaisuutta ja alamme antamaan sitä pois tarvitsevien ihmisten hyväksi. Se taas onnistuu vain, jos Pyhä Henki saa vaikuttaa parannuksen tehneessä rakkautta toisia ihmisiä kohtaan. Herra muuttaa ottajan antajaksi.

Pyhän Hengen murhe

Älkää tehkö murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on annettu teille sinetiksi lunastuksen päivää varten. (30)

Luvussa 1 Paavali kertoi jo, että meille on annettu Pyhä Henki sinetiksi: *Hänessä (Kristuksessa) on teihinkin, sitten kun olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, ja uskoneet sen, pantu sinetiksi luvattu Pyhä Henki, joka on meidän perintömme vakuutena hänen omaisuutensa lunastamiseksi, hänen kirkkautensa ylistykseksi. (1:13-14)* Jumalan kolmas persoona Pyhä Henki asuu jokaisessa evankeliumin uskoneessa ihmisessä ja huolehtii siitä, että Herran omat pääsevät perille kirkkauteen.

Pyhä Henki puhuu uskovalle omantunnon kautta. Kun rikomme Jumalan sanaa vastaan, Pyhä Henki on hyvin herkkä ja tulee surulliseksi ja nuhtelee meitä ja sinnikkäästi siihen asti, että taivumme parannukseen. Voimme kuitenkin vastustaa Pyhän Hengen ääntä ja paaduttaa sydäntämme. Seurauksena menetämme kyllä ilon Herrassa ja sydämen rauhan, mutta Pyhä Henki ei päästä otettaan meistä ja joutuu käyttämään kovempia otteita herättääkseen meidät ja palauttaakseen meidät normaaliin uskonelämään.

Tärkeää on pitää mielessä, vaelluksemme ei ole koskaan meidän omaamme vaan tapahtuu aina yhdessä Herran kanssa, koska Pyhässä Hengessä Jeesus on kanssamme. Lankeemuksilla murehdutamme Herraa, johon olemme yhteisellä ikeellä sidotut. Jeesus rohkaisee meitä:

"Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni. Näin te löydätte levon sielullenne, sillä minun ikeeni on sopiva ja minun kuormani on kevyt." (Matt. 11:29-30)

Esimerkki vihasta vapautumisesta – Keiko Uedan tarina

Keiko Ueda kasvoi Kiotossa. Hänen ollessaan lukion kolmasluokkalainen, vähän ennen toisen maailmansodan loppua, hänen isänsä sairastui ja kuoli varsin nuorena. Hänen isänsä oli työskennellyt eräässä kutomotehtaassa tehtaan johtajana ja oli ollut varsin varakas. Keikon vanhemmilla oli vain kaksi lasta, Keiko ja hänen nuorempi sisarensa.

Sodan jälkeisenä köyhänä aikana kahden perheen lähisukulaisen, joiden olisi olettanut auttavan miehensä menettänyttä leskeä ja kahta nuorta tytärtä, onnistuikin saamaan haltuunsa isän omaisuus ja äiti ja tyttäret jäivät puille paljaille. Surun lisäksi he joutuivat taloudelliseen ahdinkoon. Äiti joutui menemään töihin ja tyttäret annettiin kahteen eri sukulaistaloon elätettäväksi. Keiko Ueda joutui isänsä nuoremman veljen hoitoon. Tämä asui Tokushiman läänissä Yoshinon kauppalassa Yoshinogawa-virran pohjoispuolella. Setänsä luona Keiko Uedan oli mentävä töihin ja ansaittava oma elantonsa.

Keiko katkeroitui kohtalosta, johon isän kuolema ja kylmien sukulaisten juonet olivat hänet saattaneet. Hänessä kasvoi voimakas halu kostaa noille väärin tekijöille. Juuri päättyneen sodan jälkeen kommunismi levisi laajalle japanilaiseen yhteiskuntaan. Niinpä Keiko liittyi kommunistipuolueeseen voidakseen taistella kokemaansa vääryyttä vastaan. Hän toimi erittäin aktiivisesti puolueen nuorisojärjestössä. Mutta hänen vihansa vain yltyi.

Puolueen nuorisojärjestössä hän tapasi nuoren miehen ja meni avoliittoon hänen kanssaan. Mutta mies hylkäsi hänet. Hänet petettiin jälleen. Hänen katkeruutensa ja vihansa sen kun yltyi eikä hän löytänyt sisäistä lepoa mistään. Lopulta hän väsyi niin ruumiin kuin sielunkin puolesta.

Keikon työpaikassa oli Shizuko Nanigashi niminen nainen, joka oli noin kolme kertaa käynyt Kamojiman kirkossa ja kokenut siinä vallitsevan ilmapiirin hyväksi. Niinpä hän kutsui myös Keikon mukaansa kirkkoon. Keiko alkoi käydä seurakunnassa joka viikko. Hänen setänsä kodista kirkolle oli matkaa kuusi kilometriä, mutta matkalla oli ylitettävä myös Yoshinogawajoki jokiveneellä, koska silloin vielä ei ollut siltaa joen yli sillä alueella. Erittäin innokkaasti hän tuli polkupyörällä ei vain sunnuntai aamuna vaan myös iltakirkkoon ja keskiviikkoillan raamattu- ja rukouspiiriin.

Noihin aikoihin aloitimme pitää viitenä aamuna viikossa klo 5 aamurukouspiiriä. Maanantaita lukuun ottamatta pidämme niitä edelleen. Pian Keiko Ueda alkoi käydä myös joka aamu näissä rukouskokouksissa. Kysyin sitten Keikolta, missä hänen kotinsa sijaitsee ja miten hän kirkolle tulee. Hänen vastauksensa kosketti minua syvästi.

Kirkossa käydessään Keikolle valkeni Jeesuksen ristin sovitustyön merkitys. Viha ei auta ihmistä. Ihminen ei pelastu, ellei hän pääse osalliseksi rakkaudesta, joka voittaa vihan. Vain niin voisi löytyä todellinen onni. Tämä alle 20 -vuotias neito tajusi, että taistelemalla, poliittisella toiminnalla ja vihaamalla hän ei kykenisi löytämään onnea. Jeesus Kristus lyötiin ristille, jotta yksikään häneen uskova ei hukkuisi. Hän ei huutanut ristiltä naulitsijoilleen kostoa vaan: ”Isä anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä tekevät.” Kun Keiko sai tutustua tällaiseen Vapahtajaan, hän tajusi, ettei viha sukulaisia ja hänet pettänyttä miestä kohtaan voisi häntä auttaa. Hän päätti antaa uskossa itsensä Jeesukselle, Vapahtajalleen. Sitten hän sai kasteen.

Hänestä tuli vasta alkaneen Kamojiman seurakunnan nuorten piirin vastuunkantaja. Hän palveli todella hyvin tässä tehtävässä. Hän osasi kirjoittaa käsin erittäin kauniisti. Siihen aikaan ei ollut käytettävissä monistuskoneita. Viikkotiedotteet kirjoitettiin vahakselle, jonka yli sitten muste levitettiin telalla ja näin kirjoitus siirtyi alla olevalle paperille. Jokainen paperi kopioitiin näin yksitellen. Neljän vuoden ajan Keiko huolehti viikkotiedotteen käsikirjoituksesta ja monistamisesta. Hän tuli joko perjantai tai lauantai iltana töiden jälkeen ja monisti ensin 100, sitten seurakunnan kasvaessa 200 ja 300 viikkotiedotetta. Koko seurakunta olimme hänelle hyvin kiitollisia. (1955)

Entä sinä?

Jos kannat tänään vihaa tai kaunaa, jotakuta ihmistä kohtaan, Herra kutsuu sinua luokseen Golgatan ristin ääreen. Siinä saat tunnustaa vihasi ja katkeruutesi, valheesi ja pahat puheesi omina synteinäsi ja omistaa uuden armon ja anteeksiantamuksen. Herra voi ja haluaa vapauttaa sinut niin, että sinäkin voit antaa anteeksi sinua vastaan rikkoneelle. Jeesuksella on suunnaton määrä armoa ja laupeutta sinua ja myös veljeäsi ja sisartasi kohtaan. Anna Herran johtaa teidät molemmat armoalttarille Hänen luokseen.

Kun näet ympärilläsi syntiä ja vääryyttä, anna Herran Hengen synnyttää sydämesäsi pyhää vihaa, joka saa sinut liikkeelle korjaamaan sitä, minkä synti rikkoi ja riis-tämään Sielunvihollisen saaliina olevat ihmiset Jumalan valtakuntaan julistamalla heille vapauttavaa evankeliumin sanaa.